

Kysymyksiä ja vastauksia.

415 Kys. T. T. H. P. Blavatsky sanoo »Teosofian avaimessa», että maallinen elämä on ainoa helvetti, mutta toiset teosofiset kirjailijat puhuvat kuolemanjälkeisestäkin helvetistä ja Jeesus opettaa evankeliumeissa siitä vaivan ja piinan tilasta, jossa rikas mies oli kuoleman jälkeen. Kuinka tämä ristiriita on ymmärrettävissä.

Vastaus. Ristiriita on näennäinen. Jos tarkasti luette »Teosofian Avainta», panette merkille, että H. P. Blavatsky yleensä puhuu sangen vähän kuolemanjälkeisistä vaivoista. Hänen mielestään niitä oli kylliksi maan päällä, ja kun kristikunnassa uskottiin ikuiseen helvettiin ja kadotukseen ja H. P. B. oli saanut erikoisesti tehtäväkseen hävittää tämä keskiaikaisten mielisairaiden kirkonihmisten keksimä oppi, ei hän tahtonut kiinnittää mitään huomiota ohimeneviin kärsimystiloihin tuonelassa, kiirastulessa eli kaamalookassa, vaan keskittyi kokonaan opettamaan sitä taivas- eli deevakhaanitilaa, joka kuoleman jälkeen lankesi jokaisen vainajan osalle ja joka aikamittaansakin nähden oli monta vertaa pitempi astraalista olotilaa. Luonto varustaa jokaiselle ihmiselle kuolemanjälkeisen autuudentilan, ennenkuin hän uudestaan syntyy maan päälle, — ja miksikä? Siitä syystä, että hän maallisen elämänsä aikana kärsii syyttömästi, koska ei muista edellisiä ruumistuksiaan ja niiden luomaa kuormaa. Näennäisesti syytön kärsimys ja näennäisesti ansaitsematon ilo täten täydentävät ja tasoittavat toisiaan. Mutta kun emme enää usko ikuiseen helvettiin ja kadotukseen, silloin kestämmekyllä kuulla niistä helvetillisistä tuskista, jotka kuoleman jälkeen puhdistavat meidät himoistamme, ennenkuin olemme kypsät taivaselämää varten. Sentähden myöhemmät kirjailijat ovat kiinnittäneet jonkun verran huomiota myös näihin seikkoihin. Spiritistinen kirjallisuus on täynnä enemmän tai vähemmän materialistisia kuvauksia kuolleitten maailmasta, heidän piinapaikoistaan ja ihanasta kesämaastaan, ja luonnollista on, että teosofiset kirjailijat, omiin tai toisten selvänäköisiin tutkimuksiin nojaten ovat tahtoneet valaista asioita okkultiselta kannalta, osoittamalla, mitä on oikeata mitä väärää spiritistisissä kuvauksissa. Helvetin tuli on aiooninen, s.o. se kestää niin kauan kuin maapallon elämää jatkuu, mutta kukaan ihmisyksilö ei viivy siellä muuta kuin sen ajan jonka kuluessa hän puhdistuu alemmasta eläimellisestä itsestään. Ja huomatkaa. Sekä »Teosofian Avaimessa» että »Salaisessa Opissa» H. P. B. joskus kuin ohimennen viittaa näihinkin kuolemanjälkeisiin seikkoihin.

(Ruusu-Risti 1926 Joulukuu N:o 10, s. 329-330)